

Střípky z naší farnosti

č. 21

Zpravodaj farnosti Kněždub
3/2016

*„Učiň mě, Pane, nástrojem,
ať zářím Tvým pokojem.“*

V červenci naše farnost přivítala nového kněze.

P. Jan Turko

*„Pane,
udělej ze mne nástroj
svého pokoje:
kde je nenávisť,
tam ať přináším lásku,
kde je křivda,
ať přináším odpuštění,
kde je nesvár, ať přináším jednotu,
kde je omyl, ať přináším pravdu,
kde je pochybnost,
ať přináším víru,
kde je zoufalství,
ať přináším naději,
kde je temnota, ať přináším světlo,
kde je smutek, ať přináším radost.*

*Pane, učiň, ať nechci tolik
být utěšován, jako spíše utěšovat,
být chápán, jako spíše chápat,
být milován, jako spíše milovat.*

*Neboť,
kdo se dává, ten přijímá,
kdo na sebe zapomíná,
ten je nalézán,
kdo odpouští, tomu je odpuštěno,
kdo umírá,
ten povstává k věčnému životu.“*

„Smyslem lidského života
je hledat pravdu a dobro ...“

1) Na úvod bych Vás, otče, poprosila o krátké představení – kolik je Vám let, odkud pocházíte, kolik máte sourozenců, kde všude jste působil ... ?

Narodil jsem se v roce 1965 v městečku Głubczyce v polském Slezsku. Svoje dětství a mládí spolu se 3 sourozenci a rodiči jsem prožil v malé vesnici Zopowy. Po ukončení gymnázia a 2leté vojenské službě jsem začal studovat v kněžském semináři v Nysie. V roce 1990 náš seminář navštívil olomoucký arcibiskup František Vaňák a poprosil o pomoc. Tehdy se nás 10 bohoslovců rozhodlo dokončit seminář v Olomouci a pomoci v pastoraci na Moravě. V roce 1993, 19.června otec arcibiskup Jan Graubner 7 jáhnů z Polska vysvětil na kněze. Předtím jsem působil jeden rok jako jáhen ve farnosti Strážnice.

Po svěcení jsem byl rok kaplanem v Zábřehu na Moravě. Potom jsem byl 7 let duchovním správcem farnosti Strání a v roce 2001 jsem začal kněžskou službu ve farnosti Jevíčko na Malé Hané a měl jsem ještě farnosti Chornice a Křenov – celkem to bylo jedno městečko a 10 vesnic. V roce 2010 mě otec arcibiskup ustanovil farářem v Uherském Hradišti. V červenci letošního roku jsem se stal farářem v Kněždubu.

2) Jak probíhala Vaše cesta ke kněžství?

Kdy a jakým způsobem jste začal vnímat své poslání ke kněžské službě.

Moje cesta ke kněžství začala v rodině, kde nás rodiče učili modlitbě a vedli k životu, ve kterém svátosti jsou nejdůležitější a nedělní mše svatá středem života rodiny. Tak dozrávalo moje povolání ke kněžství a k rozhodnutí určitě přispělo v naší farnosti zavedení pravidelné adorace za kněžská povolání.

3) Co je podle Vašeho názoru nejdůležitější k tomu, aby farnost byla živými svědky Kristova zmrtvýchvstání.

Myslím, že odpovědí je to, co jsem řekl už v předchozí otázce – je to život rodiny, která přijímá Boží přátelství a má otevřené srdce na potřeby bližních. A v tom nám může pomoci setkání s Bohem skrze svátosti, modlitbu a Písmo Sváté.

4) Máte svého oblíbeného světce? Popř. čím Vás zaujal.

U světců nerozlišuji, který je oblíbenější a snažím se v pravidelné modlitbě breviáře poznávat jejich život a inspirovat se jejich skutky.

5) Jaký je podle Vás smysl lidského života?
V čem spatřujete poslání každého křesťana?

Smyslem lidského života je hledat pravdu a dobro a také život, ve kterém se projevuje láska k bližnímu. A proto si myslím, že papež František nám to v tomto Svatém roce milosrdenství připomněl, když říká, že máme být milosrdní jako Otec.

6) Máte nějakou „svou“ modlitbu, která je Vašemu srdci nejbližší?

Takovou modlitbou je pro mě určitě to, čemu v mé rodné zemi říkáme „pacierz-páteř“ – to znamená každodenní modlitba: Otče náš, Zdravas Maria, Věřím v Boha, Anděle Boží.

Mohl bych ještě přidat modlitbu svatého Františka:

„Pane, učiň mne nástrojem svého pokoje ...“

kterou jsem měl na svém primičním obrázku.

7) A poslední otázka: Který verš (či kapitola) z Bible je Vašemu srdci blízký (blízká)?

Určitě je pro mne důležité celé evangelium. A zvláště je mi blízké povolání apoštolů a slova Ježíše :

*„ Pojd' za Mnou
a učiním z vás rybáře lidí“.*

Ze srdce děkujeme otci Janovi, že si našel čas pro náš farní zpravodaj a podělil se s námi o část svého života. Přejeme mu, aby se mu dařilo naplňovat vše, co svatý František vnesl do své modlitby. Aby byl živým nástrojem v rukou Božích.

*„Naše činnost bude jen natolik skutečně apoštolská, nakolik Mu umožníme, aby působil v nás a skrze nás svou mocí, touhou a láskou.“
(Svatá Matka Tereza)*

Z homilie na díkůvdání za úrodu

Slavit Díkůčinění za úrodu není dnes samozřejmostí. V dnešní době je jiný pohled na zemědělskou práci člověka z města a toho, kdo žije na vesnici. Ale i na vesnici se mnoho změnilo. Ti nejmladší už nezažili tradiční žně, kdy na poli řada ženů krok za krokem postupovala vpřed a pod jejich kosami padaly klasy obilí, vázané pak povířly do snopů a stavěných do panáků. Kdo si ještě pamatuje mlácení cepy, nebo aspoň mlátičkou, a přehazování zrní dřevěnou lopatou ve větru, aby se odstranily plevy. Dnes už se ani nejezdí na chmel, vybírat brambory nebo sklízet řepu. Přece to ale smysl má, jestliže myslíme na Díkůčinění za všechno, co máme v životě, včetně života samého. Děkovat za dary, které od Pána Boha přijímáme, a které jsou nezaslouženým obdarováním, obohacuje život, který bez vděčnosti zůstává o podstatnou věc ochuzen.

Slavnost Díkůčinění je velmi stará. Je o ní zmínka už na začátku Bible. Dva bratři, Kain a Ábel, obětují Hospodinu, tj. vzdávají se části svého majetku a odevzdávají ji Bohu jako poděkování za to, co jim Hospodin dal.

Ve Starém zákoně se také dozvíme, že Mojžíš ustanovil slavnost Letnic. Na oltář se přinášela oběť prvních plodů ze sedmi plodin: pšenice, ječmene, vína, fíků, granátových jablek, oliv a datlí. Úroda, i když je nutno na ní pracovat, není jen výsledkem lidské práce, nýbrž Božím darem. Na Boha je třeba pamatovat dřív, než se cokoliv sklídí z první úrody. Tak si až dodnes lid Izraelský připomíná, že všechno, co se sklízí na polích, v zahradách a vinicích je darem Božím a zároveň svědectvím o Boží péči o člověka. Vědět o lidské závislosti na Božím pozhelnání a vyjádřit díky za Boží dary, je věc nejen pradávna, ale především potřebná. Vědět to, znamená poznat něco velmi podstatného pro obohacení života. Na to navázala křesťanská církev a zavedla na rozhraní léta a podzimu zvláštní neděli, kterou dnes slavíme. Původní Díkůčinění za úrody můžeme rozšířit na díkůčinění za všechny Boží dary.

Kdo dovede děkovat, dovede také ocenit Boží dary. A kdo je dovede ocenit, ten je také umí užívat. I o tohle jde v životě křesťana, neboť je to odpověď na život dnešního člověka, kdy jsme postaveni před smutnou skutečností neklidného a násilnického světa, a kdy je kolem nás tak mnoho nevděku.

Víme-li Komu a za co děkovat, víme také ke Komu se obrátit a kde najít ten pravý chléb – „Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. Chléb, který já dám, je mé Tělo, obětované za život světa.

Dožínky – neděle 4. září 2016

Děkujeme Pánu za všechny dary, které nám dává. Děkujeme za náš bohatý kraj. A prosíme Je, ať stejně bohaté a štědré je i naše srdce ke všem lidem bez rozdílu.

Rozloučení s otcem Miroslavem

Za sedm let působení našeho otce Miroslava v naší farnosti se ukázalo jeho otevřené srdce pro lidi všech věkových kategorií. Otec Miroslav dokázal pomoci nejen manuální prací, kterou měl velmi rád, ale i přijetím každého člověka, který pomoc potřeboval.

Jeho velké srdce se ukázalo v mnoha různých událostech, v nepatrných skutcích, v jeho pečlivé práci. Zkrátka v jeho slovech i skutcích. Stejně tak i do svých kázání vkládal své srdce, a proto mnohdy jeho slova velmi silně zasahovala střed terče.

Byl a žil s farností jako jeden z nás. A přitom byl pro nás velkým a vzácným vzorem. Člověkem, který byl a je blízko Bohu. A tuto blízkost předává dál.

Proto mu patří velké poděkování za všechny jeho skutky. Ty, které byly očím viditelné i ty, které očím viditelné nebyly.

„Nejprve hledejte Boží království a vše ostatní vám bude přidáno.“

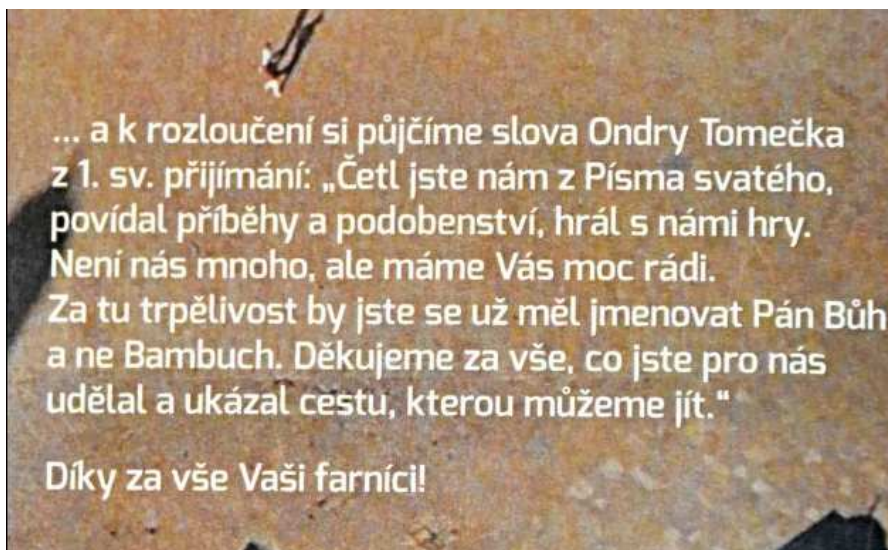

„Zůstávejte stále v lásce mé.
Tak jako Otec ve mně a já v Něm.
Vy zůstávejte v lásce mé.“

„Nové přikázání vám dávám.
Milujte se jako já vás miloval.
To přikázání dal nám Pán.“

„Cokoliv jste udělali pro jednoho z mých nejmenších pro Mě jste udělali.“

„Nechte maličké přijít ke mně a nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží.“

Krása upřímného dětského úsměvu je nenahraditelná.

Čistota, se kterou se dítě rodí, jeho upřímnost, nespoutanost, touha po objevování světa kolem...

To všechno patří k dítěti Božímu.

Krása prvního svatého přijímání v podobě kroje symbolizuje právě tuto krásu uvnitř člověka.

Jeho bohatost, pečlivost, čistotu, pestrost ...

Dítě se rodí jako čistá studánka, která touží po tom, být stále čistá, aby se z ní mohl kdokoli a kdykoliv napít. Každý člověk touží „být čistý“, být spokojený, být šťastný...

A to stejné si přeje i Bůh. Přeje si, aby každý člověk byl šťastný. Aby byl svobodný v Kristu.

Člověk nemusí mít strach, pokud jeho svědomí je čisté a průzračné jako ta studánka.

První svaté přijímání ve Tvarožné Lhotě

Jako plamen svíce
at' stále hoří mé srdce
pro Tebe.

První svaté přijímání v Kněždubě

František Kočvara, Radek Letaší, Zuzana Smetková,
Filip Mareček a Andrea Šmejdocová

Slavnostní den pohledem maminky

Den D byl krásný. Pětice dětí dostala poprvé své 1. svaté přijímání. Děti i rodiče vypadali šťastně. Modlím se jen, aby děti na tento den nezapomněly, a aby se často s Kristem ve svatém přijímání setkávaly. Aby na tento den dětem nezůstala jen vzpomínka na krásný kroj, dárky a oběd.

Ale to, co do nich bylo během přípravy "zaseto", aby v nich neuschlo, ale začalo klíčit a postupně růst a růst.

Jana Letaší

Poděkování

Rok se s rokem sešel zase a náš kostel v plné kráse vyzdoben je pro nás - děti, že se chceme dozvědět,

že nám byla milost dána, dnes přijímat Tělo Pána. Přicházíme s velkým díkem, za naším otcem služebníkem.

Tak tedy otče Miroslave:

Díky za vše, co teď víme, ať v životě to oceníme, ať pochopíme v pravou chvíli to, co jsme se naučili.

S díkem kytku předáváme a pro Vás dárek k tomu máme. Dáváme Vám jej v upomínku, ať máte na nás hezkou vzpomínku.

Krásné veršované poděkování otci Miroslavovi složila za všechny paní Jana Letaší a její syn Radeček ho na závěr slavnostní mše svaté otci hezky pronesl.

Společně s Andrejkou Šmejdocovou pak předali otci kytki a dárek v podobě skleněné karafy a dvou skleniček.

Pouť ke svatému Antonínku 2016

Dne 7. 8. 2016 se uskutečnila pouť ke sv. Antonínu. Tuto pouť však někteří lidé považují i za skvělou možnost přinést Bohu více obětí, a tak se vydává skupinka lidí ze Tvarožné Lhoty a Kněžduba na výšlap za účelem společné modlitby až na předem určené posvátné místo.

Tato událost se opakuje již pátým rokem, a proto lze krásně

vidět, jak se pomaličku připojuje více a více lidí jak z Tvarožné Lhoty, tak i z Kněžduba. Na cestě nás potkalo krásné počasí, hřejivé sluníčko nám opalovalo naši pokožku a dokonce k nám dojelo i překvapení v podobě nového kněze naší farnosti P. Jana Turka.

Ke konci naší cesty jsme byli obohaceni dobrým jídlem i pitím, kroje byly oblečeny a mše svatá mohla započít.

Doufejme, že na tuto zvyklost se příští rok bude těšit opět někdo nový a za všechny stále účastníky můžu popřát jenom hodně zduar i do dalšího putování.

Hanka Šantavá

*„Když v světě tolik hoře,
když v duši smutek mám,
můj svatý Antoníčku,
k tobě se utíkám.
Ty vracíš, co kdo ztratil,
ty vracíš srdci klid,
ty vracíš víru v duši,
ty umíš konejšit.
Kdo ztratil svoje zdraví,
navrať mu zdraví zas.
Kdo ztratil víru v Boha,
navrať mu její jas.
Je málo lásky v lidu,
že málo víry jen,
ó, vrať mu ji zas v duši
a bude spokojen.“*

VEČERY CHVAL

„Jednou z věcí, které se nejvíce obává ďábel, je po pokoře a poslušnosti modlitba chvály. Samotná chvála nutí nepřítel k ústupu.“

Elias Vella

Co to jsou večery chval? Jsou místem setkání a modlitby. Na večerech chval nám jde o to, abychom skrze písně, modlitby a slova opětovali lásku našemu Bohu, Otcí, Synu i Duchu Svatému, učili se přebývat v jeho blízkosti a stávali se mu podobnými.

Chvála je modlitba, kterou vyvyšujeme a oslavujeme našeho Boha; chválíme ho a uctíváme prostě proto, že je to Bůh a Král. Je ten jediný, který si zaslouží veškerou naši pozornost, celé naše srdce.

Tento čas společné chvály má dvojí dobrý účinek:

- nade vším je vyvýšen Bůh
- člověk může svou pozornost upřít od sebe a svých starostí na Pána.

V žalmu 100 se píše: *"Vstupte do jeho bran s díkyvdáním, do jeho nádvoří s chvalozpěvem!"* Proto věříme, že chvála je to, co nás k Bohu velmi přibližuje. Když Pána chválíme jak je dobrý, tak rozprostíráme nad sebou Jeho pravdu, která osvobozuje, pročišťuje a povzbuzuje.

Je jednoduché Bohu vzdávat chválu, když se cítíme dobře, když se nám daří. **Ale chvála i v těžkých chvílích je velkým krokem víry, ke kterému se Bůh přiznává často velmi mocným jednáním - naše vnitřní prožívání nebo i situace se mění.** Vnímáme pak skutečnost více z Božího pohledu. Jak je psáno v žalmu 34: *"Pohleďte k Němu, ať se rozveselíte."* (Ž 34,6)

Ale tím nejpádnejším důvodem proč chválit je On. Jediným důvodem Jej chválit by tedy měl být Bůh sám a naše touha po něm. On nás tak může zahrnout svým požehnáním a milostí.

Ke společné modlitbě chval se scházíme pravidelně také v naší farnosti, vždy v neděli v podvečer v 19.00 hodin, v kostele sv. Anny ve Tvarožné Lhotě.

Všichni jste srdečně zváni!

Více informací o modlitbě chval a o jednotlivých místech, kde jsou večery chval pořádány, najdete na www.vecerychval.cz.

Kristína Komoňová

Oprava střechy na kostele

V letošním roce začala probíhat rozsáhlá oprava střechy na kostele v Kněždubě. Autorizovanou dokumentaci, která byla nezbytná k získání dotace, zpracoval Ing. Jan Chudíček za pomoci Ing. Jiřího Chudíčka a jeho bratra Ing. Vojtěcha Chudíčka. Žádost ministerstvu pak podal otec Miroslav a dostali jsme příslib dotace v maximální možné výši.

Z příloh k žádosti je patrné, že oprava střechy byla opravdu nutností. Jelikož při pokrytí střechy asfaltovým šindelem nebyl dodržen předepsaný postup, krytina rychle degradovala. Střechou zatékalo všude, až došlo k napadení krovu dřevokaznými houbami a mimo to i k poškození podlahy na půdě a stropu.

Dlouhodobým zatékáním je poškozená i římsa na fasádě, kde dokonce vyrostl mech.

Postupně se během roku odhalovalo více a více poruch, které bude potřeba vyřešit. Střecha se v tomto čase již postupně zakrývá novou krytinou. Více podrobnějších

informací a fotografií je možné shlédnout na webových stránkách farnosti popř. fotografie přímo na stránkách <http://jiri327.rajce.idnes.cz/>.

Informace o průběhu rekonstrukce budou postupně doplňovány na farní webové stránky příp. i do farního zpravodaje.

Ve spolupráci s Ing. Jiřím Chudíčkem

Modlitby maminek v naší farnosti

Letos na podzim tomu bude již pět let, co u nás v Kněždubě vznikly Modlitby maminek. Maminky se scházejí ke společným modlitbám za své děti a za ty, které chtějí svěřit prostřednictvím modliteb do Božích rukou.

V úvodu setkání zazní prosba k Duchu svatému, aby vedl všechny myšlenky a slova. Následuje modlitba za ochranu, odpuštění, za jednotu srdce i mysli, čtení z Bible a celé setkání je propojeno písněmi. Ve společných modlitbách se všechny problémy a starosti odevzdávají Bohu. S důvěrou se vkládají do modliteb a Bůh je svým zásahem proměňuje. Díky modlitbám se události v životě člověka proměňují a člověk tak vnímá nejedno znamení, ne jeden zázrak. Skrze nepatrné skutky, skrze maličkosti se vnáší do života více a více světla.

Při setkání se buduje vzájemná důvěra. Maminky si neradí, nehodnotí se navzájem, nemluví o důvěrnostech mimo skupinku. Je na každé mamince, jak modlitební setkání prožije. Jde o to, aby se každá maminka cítila co nejlépe. Setkání probíhá pravidelně každou středu ve 20 hodin na faře. První středu v měsíci jsou modlitby v kostele. Na každém setkání se modlí devět modliteb z modlitební brožurky, kterou dostává každá maminka. Setkání se mohou účastnit jak maminky biologické tak i maminky duchovní (křesťní, biřmovací ...).

Důležitost společných modliteb je velmi vzácná a člověk vnímá svůj osobní pokrok ve vztahu k Bohu daleko intenzivněji. A čím více se člověk přibližuje Bohu, tím více dostává milostí. I letošní rok Božího milosrdenství přibližuje důležitost společných modliteb.

*Pane Ježíši, Ty miluješ naše děti a vnuky víc než my.
Věříme, že cokoliv se s nimi stane, Ty o tom víš.
Důvěřujeme Ti, odevzdáváme Ti je,
abys Ty mohl konat v jejich životě
– ne podle naší představy,
ale podle své moudrosti a lásky.
Amen.*

Minulou neděli, 4. září 2016, byla ve Vatikánu svatořečena Matka Tereza. I v jejím misionářském životě byla patrná síla modlitby. O modlitbě svatá Matka Tereza napsala: „Modlitba rozšiřuje srdce natolik, že je schopné do sebe přijmout Boží dar. Ptejte se a hledejte... Bůh je přítelem ticha.“

Ze života významného světce

Svatý Klement Maria Hofbauer

Narodil se 26. prosince 1751 v Tasovicích u Znojma. Jeho otec byl Čech, který si po přiřazení do Tasovic změnil jméno z Dvořáka na Hofbauer. Matka byla Němka. Klement od útlého mládí toužil být knězem. V rodině však nebylo financí na studia, a proto se šel vyučit pekařem do Znojma.

Později studoval a pracoval u premonstrátů ve Znojmě. Poté, co opustil klášter, žil jako poustevník u řeky Dyje a také v Itálii. Často putoval do Říma. Podařilo se mu vystudovat teologii ve Vídni a roku 1785 přijal kněžské svěcení u kongregace redemptoristů. Působil i ve Varšavě, kde se stal Klement vyhledávaným zpovědníkem, kazatelem a ochráncem chudých. S velkými potížemi tam vybudoval několik škol a byl jmenován generálním vikářem redemptoristů.

Po dvaceti letech roku 1808 na Napoleonův rozkaz byli vyhnáni. Vydal se tedy zpět do Vídně opět jako usilovný zpovědník, duchovní vůdce a charitativní pracovník. Zanedlouho se ukázalo, že je pro své aktivity hlídán policií. Jeden čas nesměl kázat a dokonce ho nutili podepsat vypovězení ze země. Naštěstí se jej ujal císař František, který se rozhodl starému muži vynahradiť policejní křivdy a splnil mu sen o povolení kongregace redemptoristů v Rakousku. Naplnění se však Klement nedočkal. Zemřel 15. března 1820 a již v roce 1888 byl prohlášen za blahoslaveného a roku 1909 za svatého.

Svatý Klement toužil po rozjímavém životě s Bohem, ale současně si uvědomoval, že jej lidé potřebují jako Božího služebníka, který s nimi sdílí dobré i zlé. Klement také neviděl nikdy problém v národnosti. Ukázal, že se mohou lidé sjednotit jen na zdravém duchovním základě.

Kdo má ještě v paměti naše Lidové misie právě s otcem Jiřím Šindelářem a otcem Tomášem Wascinským z kongregace redemptoristů, ten si jistě vzpomene i na Klementa Maria Hofbauera o něco více než je napsáno.

Marcela Chudíčková

Z citátů sv. Maria Klementa Hofbauera:

„Láska matky má jediný hraniční kámen. Ten kámen stojí na jejím hrobě.“
„Žárlivost je nenávisť převlečená za lásku.“

Pastorační plán

září - listopad

22. září	Pouť farnosti na svatý Hostýn – čtvrtek
2. října	Růžencová pobožnost – neděle Ve 14.30 hodin na Nivkách – Kněždub
9. října	Pouť myslivců ke sv. Hubertovi - neděle Mše svatá v 10.30 hodin – Kněždub
16. října	Krojované hody s právem – neděle Mše svatá v 10.30 hodin – Kněždub
1. listopadu	Slavnost všech svatých – úterý Mše svatá s průvodem na hřbitov. Tvarožná Lhota v 17.00 hodin, Kněždub v 18.30 hodin.
2. listopadu	Vzpomínka všech věrných zesnulých – středa Mše svatá s průvodem na hřbitov. Tvarožná Lhota v 17.00 hodin, Kněždub v 18.30 hodin.
6. listopadu	Pobožnost za zemřelé na hřbitově - neděle Tvarožná Lhota ve 14.00 hodin, Kněždub v 16.00 hodin.
27. listopadu	1. neděle adventní – žehnání adventních věnců

Návštěva nemocných

Tvarožná Lhota	6. října	3. listopadu	1. prosince
Kněždub	7. října	4. listopadu	2. prosince

Večerní adorace se svátostí smíření 20 - 21 hodin

Kněždub	-----	6. října	3. listopadu
Tvarožná Lhota	15. září	13. října	10. listopadu

Večerní adorace 20 - 21 hodin

Kněždub	22. září	20. října	-----
Tvarožná Lhota	-----	27. října	24. listopadu

Setkávání na Písmem Svatým

Pastorační dům Tvarožná Lhota

Každé první úterý v měsíci: 6.září, 4.října

Večery chval

Kostel sv. Anny ve Tvarožné Lhotě

Každou neděli v 19.00 hodin.

Děti, které skrze svátost křtu se staly Božími dětmi:

3.července: Štěpán Kořínek

9.července: Anna Šplíchalová

10.července: Lukáš Vítek

10.července: Robin van Minnen

Svátost manželství si udělili:

4.června: Martin Stratil a Aneta Gerstbergerová

9.července: Milan Durna a Michaela Hrbáčková

30.července: Zdeněk Procházka a Marcela Ševčíková

6.srpna: Martin Machýček a Jana Bajarová

3.září: Petr Štípský a Hana Chromečková

V naši farnosti jsme se rozloučili a svěřili do náručí milosrdného Otce:

Karel Durna – 7. června Kněždub

Jan Holubík – 13. července Tvarožná Lhota

Ludmila Stašová – 14. července Tvarožná Lhota

Jan Durna – 20. července Tvarožná Lhota

Marie Konečná – 4. srpna Tvarožná Lhota

Prosba o bdělé srdce

*Dej mi, Pane, bdělé srdce,
ať se Ti dnes nevzdám
nerozvázným smýšlením.
Dej mi srdce ušlechtilé,
jež by žádný špatný cit
nedokázal ponížit.*

*Dej mi, Pane, pevné srdce,
které nikdy nezlomí
nesnáze či pohromy.
Dej mi srdce nezávislé,
svobodné a odvážné,
povznesené nad vášně.*

*Dej mi rozum, jež tě hledá,
moudrost, která nalezne
život podle vůle Tvé.
Dej mi pravou, pevnou víru,
lásku, v níž se přetvořím
a stanu se zcela Tvým.
Amen.*

(podle Tomáše Akvinského)

Vydává: Římskokatolická farnost Kněždub.

Tisk zajišťuje Tiskárna Sukupovi Strážnice.

Zodpovědná osoba za veškerý obsah zpravodaje Lenka Mokořová.

Použité fotografie z farních webových stránek.

Vychází pro vnitřní potřebu farnosti.

Dobrovolné příspěvky je možné vhodit do kasičky vzadu v kostele.

Email: farnostknezdub@seznam.cz

Web: farnost-knezdub.cz